

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er væsentlig blot en Sammenarbejdning af de 2 Udkast til Lov om „Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning“ og til Lov om „Ægteskabets Retsvirkninger“, som den af Regeringen nedsatte Familieretskommission har udarbejdet under Samarbejde med tilsvarende Kommissioner i Norge og Sverige, og hvorom Betænkningerne er offentliggjorte henholdsvis i 1913 og i 1918. Det skal tilføjes, at de tilsvarende norske og svenske Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning allerede er vedtaget af de norske og svenske Folkerepræsentationer og henholdsvis den 31. Maj 1918 og den 12. November 1915 stadfæstede som gældende Love i Norge og Sverige. Kommissionens Betænkninger vil ledsage nærværende Forslag, og da dette paa de fleste Punkter er enslydende med Kommissionsudkastene, skal man væsentlig indskrænke sig til at henvise til de disse ledsagende Motiver. Da Sammenarbejdningen imidlertid har medført en fra Kommissionsudkastene afvigende Paragraffølge, har man som Bilag 1 trykt en Sammenstilling mellem Forslagets Paragraffer og de tilsvarende Paragraffer i de 2 Kommissionsudkast. I det følgende skal der alene gøres Rede for de Punkter, hvor nærværende Forslag afviger fra Kommissionsudkastene. Det bemærkes, at der inden Forslagets Forelæggelse har fundet en Forhandling Sted mellem Statsministeren og Kommissionen, og de fleste af de gjorte Ændringer fremkommer efter Henstilling af eller Aftale med sidstnævnte.

ad § 7.

Sidste Linie i § 7 i Kommissionsudkastet er udeladt, da det maa anses for selvfølgeligt, at den, der har Bevilling til at være fuldmyndig, ikke behøver Samtykke fra Værge eller Kurator, idet saadanne ikke forefindes. En saadan Person kan altsaa i det i Paragraffens 2det Stykke, 2det Pkt., omhandlede Tilfælde gifte sig uden at behøve noget Samtykke dertil.

ad § 9.

Sidste Punktum i § 9 i Kommissionsudkastet er udeladt som overflødig.

ad § 10.

Efter den Stilling, Retslægeraadet har indtaget til den her foreslaaede Regel om Dispensation til sindssyges Ægteskab, vil det kunne frygtes, at det vil berede Justitsministeriet uforholdsmæssig store Vanskeligheder at administrere den ved Forslaget hjemlede Dispensationsbeføjelse, naar det skal være en ligefrem legal Betingelse for Dispensationens Meddelelse, at Erklæring indhentes fra Retslægeraadet, da der heri ligger en Slags Forudsætning om, at Dispensationen ikke vil kunne meddeles uden Støtte i den omhandlede Erklæring. For derfor ikke at skærpe den Konflikt mellem Jurister og Læger, som en saadan Regel kan frygtes at afføde, har man fundet det rettest af Loven at fjerne det udtrykkelige Paabud om at indhente Retslægeraadets Erklæring, idet det maa forudsættes selvfølgeligt, at Ministeriet vil indhente denne Erklæring, men det staar da mere frit, i Særdeleshed naar det kan støtte sig til andre fra Retslægeraadets afvigende Lægeerklæringer. Denne Ændring er tiltraadt af Kommissionen.

ad § 11.

Den i det danske Kommissionsudkast af 1913 § 11 foreslaaede Ordning af kønsyges Giftermaal var i Overensstemmelse med det norske Udkast, medens det svenske Udkast — og nu den svenske Lov — indeholder et dispensabelt Forbud herimod. Da nu imidlertid den norske Lov har forladt Udkastets Standpunkt med Hensyn til Syfilitikere, hvis Ægteskab den absolut forbyder, saalænge Sygdommen frembyder Smittefare, medens Udkastets Ordning er fastholdt for andre Kønsyge, mener man ikke at burde opretholde det danske Udkasts Regel som et Særstandpunkt, men foreslaar den ændret derhen, at der gives et dispensabelt Ægteskabsforbud for Syfilitikere, medens Udkastets Regel iøvrigt bibeholdes. Denne Ændring er foreslaaet af Kommissionen.

ad § 17.

Denne Bestemmelse har maattet omredigeres lidt af Hensyn til den nye Formuordning, som Forslaget indeholder.